

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 336/2017
21.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бранка Станића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по захтеву АА из ..., ..., кога заступа пуномоћник Марко Крстић, адвокат из ..., улица ..., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда, Одељење у Нишу П-1 У 3979/17 од 15.06.2017. године, са противном странком Дисциплинским већем Агенције за лиценцирање стечајних управника, у предмету дисциплинске одговорности, у нејавној седници већа одржаној дана 21.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба АА из ... поднета против решења Дисциплинског већа Агенције за лиценцирање стечајних управника број IX-34-387/2016-27 од 24.02.2017. године, које је донето у извршењу пресуде Управног суда П-1 У 14116/16 од 12.01.2017. године и којим је стечајном управнику АА из ... изречена мера јавна опомена и новчана казна у износу од 500.000,00 динара, због тога што је, обављајући дужност стечајног управника, починио тежу повреду дужности у смислу чл. 3а и 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, на начин како је то ближе описано у образложењу овог решења. Истим решењем одређено је да је тужилац дужан да изречену новчану казну плати у року од 15 дана од дана пријема решења на начин ближе описан диспозитивом оспореног решења и да доказе о уплати достави Агенцији за лиценцирање стечајних управника.

У захтеву, поднетом, због повреда правила поступка и погрешне примене материјалног права подносилац наводи да је побијана пресуда донета уз повреду одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима, јер је обавезно требало одржати усмену јавну расправу. Даље наводи да у побијаној пресуди нису образложени сви наводи тужбе, а посебно навод тужбе којим је указано на застарелост вођења дисциплинског поступка. Истиче да Дисциплинско веће није могло утврдити неправилности у његовом раду осим оних које су наведене у извештају супервизора на основу кога је покренут дисциплински поступак. Уз захтев прилаже одлуке Привредног апелационог суда из којих произилази да није било никаквих

неправилности или грешака у раду стечајног управника. Предлаже да суд захтев уважи, преиначи или укине побијану пресуду и истиче захтев за накнаду трошкова овог поступка у износу од 33.000,00 динара са судским таксама за захтев и одлуку.

Противна странка Агенција за лиценцирање стечајних управника је у одговору на захтев остала код разлога из образложења оспореног решења и предложила да суд захтев као неоснован одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, тужени орган је у поновном поступку у свему поступио по налогу суда из пресуде II-1 У 14116/16 од 12.01.2017. године и донео правилну и на закону засновану одлуку, јер је у поступку који је претходно доношењу оспореног решења, на несумњив начин утврђено да у раду стечајног управника постоје већи пропусти и неправилности у раду, због чега је по оцени Управног суда тужиоцу правилно изречена мера јавне опомене и новчана казна у износу наведеном у диспозитиву оспореног решења. За своју одлуку тужени орган је дао разлоге које, као правилне и на закону засноване прихвата и овај суд.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста правилна и на закону заснована а да је Управни суд у побијаној пресуди дао довољне и на закону засноване разлоге које у свему прихвата и овај суд. Ово стога јер се из списка предмета види да је Дисциплинско веће Агенције за лиценцирање стечајних управника у поновном поступку несумњиво утврдило да је стечајни управник АА обављајући дужност стечајног управника починио тежу повреду дужности у смислу чл. 3а и 3ђ Закона о Агенцији за лиценцирање стечајних управника, на начин ближе описан у образложењу овог решења. Због утврђене повреде радне дужности изречена му је мера јавна опомена и новчана казна у износу од 500.000,00 динара. Над радом лиценцираног стечајног управника спроведен је поступак стручног надзора од стране супервизора Агенције за лиценцирање стечајних управника по притужбама АД "ББ", у стечају из ..., Компаније "ВВ" из ... – ГГ и ДОО "ДД", након чега је супервизор сачинио извештаје у којима је констатовано постојање неправилности у раду стечајног управника и предложио покретање дисциплинског поступка због теже повреде дужности стечајног управника.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева и налази да су исти неосновани и без утицаја на другачију оцену законитости побијане пресуде код овако утврђеног чињеничног стања. Неосновани су наводи захтева којима се указује да је побијана пресуда донета супротно члану 34. став 2. Закона о управним споровима јер је обавезно требало одржати расправу, обзиром да се у конкретном случају не ради о управном поступку са две или више странака у коме се обавезно одржава расправа. Агенција за лиценцирање стечајних управника – Дисциплинско веће Агенције у побијаној пресуди има својство туженог органа, а не странке са супротним интересом. Неосновани су наводи захтева да Дисциплинско веће није могло утврдити неправилности у његовом раду осим оних које су наведене у извештају супервизора јер дисциплински поступак

не покреће супервизор већ Дисциплинско веће на основу извештаја супервизора, утврђује постојање или не постојање неправилности у раду стечајног управника и изриче једну или више мера прописаних чланом 3а Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника. Дисциплинско веће није ограничено у оцени неправилности рада стечајног управника на оне на које је указао супервизор, већ у складу са одредбама члана 3д наведеног закона Дисциплинско веће утврђује чињенично стање и цени све доказе који су релевантни за доношење одлуке. Приложене одлуке Привредног апелационог суда уз захтев су без утицаја на другачију одлуку овог суда јер се постојање или непостојање неправилности у раду стечајног управника утврђује у дисциплинском поступку сагласно одредби члана 3б Закона о Агенцији за лицензирање стечајних управника и члану 14. став 1. Правилника о начину обављања стручног надзора над радом лиценцираних стечајних управника, а не у парничном поступку.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у првом ставу диспозитива ове пресуде.

Врховни касациони суд је, с обзиром да је захтев за преиспитивање судске одлуке одбијен, на основу члана 165. став 1. у вези члана 153. Закона о парничном поступку, који се сагласно члану 74. Закона о управним споровима сходно примењује на питања поступка решавања управних спорова која нису уређена тим законом, одлучио као у другом ставу диспозитива ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 21.12.2017. године, Узп 336/2017

Записничар,
Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа-судија,
Мирјана Ивић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић